

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973)

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 102.685 van 21 januari 2002

A. 111.907/XIII-2428

- In zake:
1. **REMY** Pascal,
 2. **STRULENS** Michèle Claire,
 3. **VERSTEGEN** Eric,
 4. **THIBAUT** Liliane,
 5. **SOSNOWSKA** René,

die allen woonplaats hebben gekozen bij
Mr. Jean-Marc PICARD, advocaat,
Dejonckerstraat 46
1060 Brussel,

tegen:

1. **het Brussels Hoofdstedelijk Gewest**,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Paul LAGASSE, advocaat,
Jamblinne de Meuxplein 41
1030 Brussel,
2. **het Stedenbouwkundig College van het
Brussels Hoofdstedelijk Gewest.**

Tussenkomende partijen:

1. **de gemeente Ukkel**,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Antoinette CORNET, advocaat,
Henri Wafelaertsstraat 47-51
1060 Brussel,
2. **COCHEZ** Joseph,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Michel SCHOLASSE, advocaat,
rue du Stocquoy 1-3
1300 Waver.

DE WAARNEMEND VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,

Gezien het op 23 oktober 2001 ingediende verzoekschrift, waarbij Pascal REMY, Michèle Claire STRULENS, Eric VERSTEGEN, Liliane THIBAUT en René SOSNOWSKA de nietigverklaring vorderen van:

- a) het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 19 juli 2001 houdende niet-ontvankelijkverklaring van het beroep dat de gemeente Ukkel had ingesteld tegen de beslissing van 6 maart 2001 waarbij het Stedenbouwkundig College aan Joseph COCHEZ een stedenbouwkundige vergunning had afgegeven, eerste bestreden handeling;
- b) de beslissing van 6 maart 2001 waarbij het Stedenbouwkundig College van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, na beroep, aan Joseph COCHEZ een stedenbouwkundige vergunning afgeeft voor het slopen van een woning en het bouwen van een flatgebouw te Ukkel, Beeckmanstraat 28, tweede bestreden handeling;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de schorsing van de tenuitvoerlegging van de voornoemde handelingen vorderen;

Gezien de op 14 en 20 november 2001 ingediende verzoekschriften, waarbij de gemeente Ukkel en Joseph COCHEZ vragen als tussenkomende partij te mogen optreden in het kort geding;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de eerste verwerende partij;

Gezien de nota met opmerkingen van de tweede verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State, opgemaakt op grond van de artikelen 93 en 94 van de algemene procedureregeling en van artikel 12 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding;

Gelet op de beschikking van 28 december 2001, waarbij de neerlegging van het verslag wordt gelast en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 15 januari 2002 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van die beschikking en van het verslag;

Gehoord het verslag van mevrouw GUFFENS, waarnemend kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J.-M. PICARD, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, van Mr. F. VAN DE GEJUCHTE, loco Mr. J.-P. LAGASSE, advocaat, die voor de eerste verwerende partij verschijnt, van Mr. A. CORNET, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt, en van Mr. S. NOPERE en Mr. S. TOUSSAINT, loco Mr. SCHOLASSE, advocaten, die voor de tweede tussenkomende partij verschijnen;

Gehoord het eensluidend advies van de heer QUINTIN, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende gegevens dienstig zijn voor het onderzoek van het beroep:

1. Joseph COCHEZ, wonende te Vorst, Zevenbunderlaan 312, is eigenaar van een terrein gelegen te Ukkel, Beeckmanstraat 28 waarop een woonhuis en privé-garages staan.

De eerste, de tweede en de vijfde verzoeker wonen eveneens in de Beeckmanstraat, respectievelijk op de nummers 32, 30 en 47, terwijl de derde en de vierde verzoeker in de Asselberghsstraat wonen, op de nummers 31 en 35.

2. Op 22 oktober 1999 dient Joseph COCHEZ bij het gemeentebestuur van Ukkel een aanvraag om een stedenbouwkundige vergunning in om in de mogelijkheid te worden gesteld een pand voor particuliere bewoning op te trekken op zijn stuk grond, gelegen Beeckmanstraat 28, kadastraal bekend sectie A, nrs. 183 w 41, 183 l 57 en 183 k 57.

Te oordelen naar de bij de aanvraag gevoegde plannen, bestaat het project in het slopen van de bestaande woning en het optrekken van een flatgebouw (met vijftien flats) bestaande uit vijf bouwlagen.

Het goed is gelegen in een woongebied volgens het gewestplan, zoals dat gewijzigd is door het gewestelijk ontwikkelingsplan (perimeter voor bescherming van de huisvesting).

3. In verband met de aanvraag wordt een openbaar onderzoek gehouden wegens de "naleving van de stedenbouwkundige kenmerken van het gebied". In de loop van het openbaar onderzoek, dat van 22 november tot 6 december 1999 wordt gehouden, worden 68 brieven met bezwaren of opmerkingen ingediend.

4. In een nota van 21 december 1999 maakt de dienst Monumenten en Landschappen van het Ministerie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest voorbehoud bij het omstreden project, dat leidt tot het slopen van een waardevolle woning in de Beeckmanstraat, welke woning een harmonieus verlengstuk vormt van de gevellijn van dat deel van de straat, waarop die dienst laat volgen dat het slopen van die woning alleen verantwoord wordt door de rendabiliteit van het project, waarvan de omvang bovendien overdreven groot is. De dienst vraagt dat de woning behouden blijft en dat het nieuwe project, qua omvang en architectuur in de omgeving wordt ingepast.

5. Op 22 december 1999 brengt de overlegcommissie over het project een ongunstig advies uit. De motieven van het advies worden later door het college van burgemeester en schepenen overgenomen ter rechtvaardiging van zijn beslissing tot weigering van de stedenbouwkundige vergunning.

6. Op 18 januari 2000 brengt het college van burgemeester en schepenen een ongunstig advies uit waarin het zich aansluit bij de redenen die de overlegcommissie had aangevoerd.

7. Op 22 maart 2000 brengt de gemachtigde ambtenaar op zijn beurt een ongunstig advies uit over het project en wel op grond van de volgende motieven:

- " • Overwegende dat het goed gelegen is in een woongebied volgens het gewestplan, zoals dat gewijzigd is door het gewestelijk ontwikkelingsplan dat op 3 maart 1995 is goedgekeurd (perimeter voor bescherming van de huisvesting).

- Overwegende dat de aanvraag betrekking heeft enerzijds op de afbraak van een eengezinswoning met drie gevels en anderzijds op het optrekken van een flatgebouw met ongelijke bouwhoogte (BV + 2 en BV + 3, met daarbovenop een inspringende verdieping die een gebroken lijn vertoont).
- Gelet op de specifieke kenmerken van de plaats en meer bepaald op:
 1. de aard van het aan de straatkant gelegen huis dat moet worden afgebroken en de kwaliteit van de aangrenzende tuin.
 2. de grootte van het perceel ten opzichte van de gemiddelde grootte en breedte van de percelen van het huizenblok.
 3. een complex van 22 garages binnenin het huizenblok.
 4. de oost-westligging van het terrein.
 5. de bouwhoogte van de huizen aan de andere kant van de straat.
- Overwegende dat een groot, dichtbij gelegen maar niet aanpalend gebouw (home «Suzanne Westley»), dat een uitzondering vormt in de bebouwing van dit deel van de straat, dient als referentie voor het project.
- Overwegende dat hieruit volgt dat het geplande volume een te grote bouwhoogte heeft in verhouding tot de kenmerken van de straat, en meer bepaald in verhouding tot de tegenover het project gelegen huizen en ten opzichte van de breedte van de straat.
- Overwegende dat de straat volgens het project op die plaats volledig dichtgebouwd zal worden, zodat elke opening naar de binnenzijde van het huizenblok en het volledige groenscherm aan de straatzijde verdwijnen.
- Overwegende dat de plannen voor het gebouw niet voorzien in een nieuw gebied voor tuinen en de grondinneming door de verharde oppervlakten op het perceel nog doen toenemen.
- Overwegende dat de architecturale opzet geen rekening houdt met de perceelsgewijze indeling die in de straat heerst of met het door deze indeling gecreëerde ritme.
- Overwegende dat de aanvraag voorziet in een aanzienlijke dichtheid (15 woningen) voor het perceel".

8. Tijdens zijn vergadering van 4 april 2000 weigert het college van burgemeester en schepenen de stedenbouwkundige vergunning af te geven die Joseph COCHEZ had aangevraagd, en wel om dezelfde redenen als die welke de gemachtigde ambtenaar in zijn advies heeft aangevoerd.

9. Van de weigeringsbeslissing d.d. 4 april 2000 wordt aan Joseph COCHEZ kennis gegeven bij een brief van 2 juni 2000, die diezelfde dag bij de post is aangeboden om aangetekend te worden verzonden.

Als bijlage bij de beslissing waarvan kennis wordt gegeven, gaat de tekst van de artikelen 129 tot 132 van de ordonnantie van 29 augustus 1991.

10. Bij een brief van 28 juni 2000, die de geadresseerde 's anderendaags heeft ontvangen, schrijft Joseph COCHEZ het volgende aan de "gemeente Ukkel - dienst Stedenbouw":

" Wij hebben de beslissing ontvangen waarbij u de stedenbouwkundige vergunning weigert voor het dossier met als kenmerk 16/afd/126132-01, gevolgd door uw dossiernummer 34386.

Op basis van uw beslissing en van artikel 129 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 wensen wij beroep in te stellen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen.

Wij gaan niet akkoord wat de volgende twee punten betreft: enerzijds verbaast uw advies ons, aangezien onze architecte de instructies van de dienst Stedenbouw van de gemeente Ukkel nauwgezet heeft opgevolgd, en anderzijds zijn de plannen gewijzigd en verbeterd volgens de richtlijnen van de dienst Stedenbouw van Ukkel.

Wij verzoeken u uw beslissing op grond van deze nieuwe gegevens te herzien".

11. Op 11 juli 2000 laat de burgemeester van de gemeente Ukkel aan JOSEPH COCHEZ weten dat alle beroepen bij het Stedenbouwkundig College moeten worden ingediend.

12. Bij een brief d.d. 13 juli 2000, die de geadresseerde op 14 juli 2000 heeft ontvangen, schrijft Joseph COCHEZ het volgende aan het stedenbouwkundig college:

" De dienst Stedenbouw van Ukkel heeft ons bij zijn brief van 11.07.2000 laten weten dat wij ons beroep bij uw college moeten indienen.

Als bijlage zenden wij u een kopie van de brief van de gemeente Ukkel - dienst Stedenbouw, alsook ons dossier, dat het beroep bevat.

Aarzel niet om met ons contact op te nemen als u enige aanvullende inlichting behoeft".

13. Op 19 januari 2001 schrijft de vaste secretaris van het Stedenbouwkundig College aan Joseph COCHEZ dat het College van oordeel is dat na afloop van het onderzoek van het dossier een gunstige beslissing zou kunnen worden genomen voorzover het project wordt gewijzigd in de zin van "meer groen" binnenin het huizenblok en dat het college van mening is dat daartoe zou moeten worden afgezien van een tiental garageboxen en van een derde van de manoeuvreerruimte ten gunste van de tuin. De vaste secretaris verzoekt hem om, indien hij daarmee akkoord gaat, plannen met de voorgestelde nieuwe aanleg in te dienen.

14. Op 12 februari 2001 bezorgt Joseph COCHEZ aan het Stedenbouwkundig College een gewijzigd plan met de plaatsing van het bouwwerk op het terrein waarin negen garageboxen en een deel van de manoeuvreerruimte komen te vervallen en vervangen worden door grasperken.

15. Op 6 maart 2001 verklaart het Stedenbouwkundig College het beroep ontvankelijk (artikel 1) en verleent het om de volgende redenen de stedenbouwkundige vergunning die Joseph COCHEZ had aangevraagd (artikel 2):

" Overwegende dat het goed gelegen is in een woongebied van het gewestplan, zoals gewijzigd bij het besluit d.d. 3 maart 1995 van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering tot vaststelling van het gewestelijk ontwikkelingsplan;

Overwegende dat er, aan dezelfde kant van de straat waar het gebouw moet worden ingeplant, reeds twee woonblokken bestaan waarvan de typologie niet deze is van de aan de overkant gelegen kleine eengezinswoningen;

Overwegende dat, door een spel van bouwprofielen en gebroken lijnen, het project ernaar streeft de verbinding te maken tussen het gebouw "residence Suzanne Westley" en het gebouw nr. 30;

Overwegende dat, indien het aantal in de kelderverdieping van het gebouw voorziene parkeerplaatsen ontoereikend is voor 15 appartementen, het totaal aantal parkeerplaatsen op het perceel (8 bovenvermelde plaatsen + 22 garageboxen achteraan het perceel), d.w.z. 30 plaatsen, bovenmatig is;

Overwegende dat het project zoals het is voorgesteld de bebouwde oppervlakte vergroot en het gebied van de bestaande tuinen sterk vermindert;

Overwegende dat op aanvraag van het Stedenbouwkundig College (brief van 19 januari 2001), een gewijzigd vestigingsplan werd ingediend om opnieuw een ware tuin op het binnenterrein van het huizenblok te doen ontstaan, door het aantal garageboxen met een tiental eenheden en de manoeuvreerruimte met ongeveer één derde te verminderen;

Overwegende dat de goede plaatselijke ordening, waartoe de verbetering van de kwaliteiten van de binnenterreinen van huizenblokken deelneemt, alzo gevrijwaard is".

Dat is de tweede bestreden handeling.

16. Bij een brief van 27 maart 2001, die op 11 april 2001 ontvangen is, stelt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Ukkel bij de Brusselse Hoofdstedelijke Regering beroep in tegen de beslissing d.d. 6 maart 2001 van het Stedenbouwkundig College. Op 5 april 2001 meldt het college de aanvrager van de vergunning dat het dat beroep heeft ingesteld maar deelt het hem de motieven tot staving van dat beroep niet mee.

17. Bij zijn besluit van 19 juli 2001, dat de eerste bestreden handeling vormt, verklaart de Brusselse Hoofdstedelijke Regering het beroep dat de gemeente Ukkel had ingesteld niet-ontvankelijk.

De redenen van deze beslissing tot niet-ontvankelijkverklaring zijn vervat in de volgende overwegingen:

" Overwegende dat, in zijn schrijven van 10 juni 2001, de raadsman van de heer COCHEZ aanvoert dat het door de gemeente Ukkel ingestelde beroep niet ontvankelijk is omdat het artikel 133 van de OOPS overtreedt, en dat het project beantwoordt aan de goede plaatselijke ordening en aan de heersende plannen;

Overwegende dat het door het College van burgemeester en schepenen van de gemeente Ukkel bij de Regering ingestelde beroep tegen de beslissing van het Stedenbouwkundig College waarbij vergunning wordt gegeven aan Dhr. Joseph COCHEZ voor het optrekken van een appartementsgebouw, Beeckmanstraat nr. 28, niet in overeenstemming is met de bepalingen van artikel 133 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw, dat voorziet dat het de plicht is van het College van burgemeester en schepenen om het beroep terzelfder tijd bij een ter post aangetekende brief naar de aanvrager en naar de Regering te sturen;

Overwegende dat de gemeente in haar schrijven van 5 april 2000 de aanvrager inderdaad heeft ingelicht over het instellen van een beroep bij de Regering, maar dat ze heeft nagelaten hem het volledig beroep, waarvan de motivering wezenlijk deel uitmaakt, toe te sturen;

Overwegende dat de kennisgeving aan de aanvrager van het met redenen omklede beroep een substantiële formaliteit is die wordt opgelegd om zijn rechten te vrijwaren; dat de niet naleving van deze formaliteit de niet ontvankelijkheid van het beroep dat door het College van burgemeester en schepenen van de gemeente Ukkel bij de Regering is ingesteld, tot gevolg heeft;

Overwegende dat de verzoekster gevraagd heeft te worden gehoord; dat de onder artikel 135 van de Ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw plaats gevonden heeft op 10 juli 2001";

Overwegende dat de tweede verwerende partij vraagt buiten de zaak te worden gesteld; dat zij voor die vraag steunt op het feit dat zij niet "over enige rechtspersoonlijkheid" beschikt op grond waarvan zij als eiser of als verweerder in rechte kan optreden voor de Raad van State; dat zij tot staving van haar stelling verwijst naar arrest nr. 73.468 van 5 mei 1998; dat zij beweert te handelen als orgaan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, zoals blijkt uit artikel 13 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 en de parlementaire voorbereiding van die ordonnantie, waaruit overigens blijkt dat ze geen administratief rechtscollege is; dat zij erop wijst dat de functionele onafhankelijkheid die de Brusselse ordonnantiegever haar heeft willen "verlenen" haar niet de hoedanigheid van orgaan van het Gewest ontnemt; dat zij daarop laat volgen dat het Stedenbouwkundig College niet het enige gewestelijke echelon is inzake beroepen, aangezien nog altijd de mogelijkheid bestaat om bij de Executieve beroep in te stellen en dat het College "geen bestaan heeft", behoudens de taken die hem krachtens de ordonnantie zijn toevertrouwd; dat zij daaruit afleidt dat het beroep niet-ontvankelijk is voorzover het tegen het Stedenbouwkundig College is gericht en dat alleen het Gewest zelf, vertegenwoordigd door zijn Regering, als verwerende partij kan worden aangewezen;

Overwegende dat de tweede verwerende partij bij haar standpunt blijft in een brief die zij op 11 januari 2002 aangetekend aan de Raad van State heeft verstuurd;

Overwegende dat die brief een stuk is waarin de procedureregeling niet voorziet, zodat hij uit de debatten moet worden geweerd;

Overwegende dat de aanwijzing van de verwerende partij geen probleem van ontvankelijkheid van het beroep doet rijzen, zoals de tweede verwerende partij ten onrechte stelt, maar een probleem van procedurele aard;

Overwegende dat, in het kader van een bij de Raad van State ingesteld beroep tot nietigverklaring, dat in de eerste plaats een geding is dat tegen een akte is gericht, de verwerende partij de administratieve overheid is die de bestreden beslissing heeft genomen of bij het nemen van die beslissing betrokken is geweest; dat niet vereist is dat die overheid over rechtspersoonlijkheid beschikt; dat aldus, in stedenbouwaangelegenheden, onder de gelding van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, steeds de bestendige deputatie (en niet alleen de provincie of het gewest) werd aangewezen als verwerende partij voor het onderzoek en de beslechting van beroepen tot nietigverklaring ingesteld tegen de vergunningen die deze instantie na een administratief beroep had afgegeven; dat het Stedenbouwkundig College door de Brusselse ordonnantiegever in het leven is geroepen om de bestendige deputatie van de provincie Brabant te vervangen voor het onderzoek van de beroepen in stedenbouwaangelegenheden;

Overwegende dat de steller van de bestreden handeling des te meer als verwerende partij dient te worden aangewezen wanneer het orgaan dat de bestreden beslissing heeft genomen een zekere functionele onafhankelijkheid toegekend heeft gekregen; dat zulks het geval is met een beroepsorgaan dat door de ordonnantiegever belast is met het beslechten van administratieve beroepen die door de burgers worden ingesteld tegen beslissingen van onder andere de gemachtigde ambtenaar als orgaan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, hetgeen noodzakelijkerwijze enige functionele autonomie ten opzichte van het Gewest impliceert; dat het er weinig toe doet dat, vanuit organiek oogpunt, artikel 13 van de ordonnantie de regering belast met het bepalen van de organisatie en de werkingsregels van het Stedenbouwkundig College, de vergoeding van de leden van het Stedenbouwkundig College en de onverenigbaarheidsregels; dat het er evenmin iets toe doet dat de regering de leden van het Stedenbouwkundig College benoemt

en dat ambtenaren van het Ministerie van het Gewest het secretariaat ervan waarnemen; dat de onverenigbaarheidsregels dienen om de onafhankelijkheid van het College veilig te stellen; dat krachtens artikel 2, 6°, van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve van 29 juni 1992 betreffende het Stedenbouwkundig College de hoedanigheid van lid van het College onverenigbaar is met de uitoefening van de functie van personeelslid van een overheidsdienst die rechtstreeks of onrechtstreeks stedenbouwkundige aangelegenheden behandelt en zijn ambt op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest uitoefent; dat het Stedenbouwkundig College weliswaar een autonoom niet-rechtsprekend orgaan van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest is, maar dat die omstandigheid niet wegneemt dat het in het geding kan worden betrokken om de wettigheid van de door hem genomen beslissing te verdedigen; dat overigens ingeval het Stedenbouwkundig College een administratief rechtscollege zou zijn, quod non, het uitgesloten zou zijn dat het als verwerende partij zou worden aangewezen;

Overwegende dat het volgen van de stelling van de tweede verwerende partij tot belangenconflicten zou leiden, aangezien zulks ertoe zou kunnen leiden dat het Gewest voor de Raad van State een beslissing van het Stedenbouwkundig College moet verdedigen dat het Gewest zelf vernietigd heeft bij een besluit dat op zijn beurt zelf door de Raad van State vernietigd is;

Overwegende dat het Stedenbouwkundig College in de zaak moet worden gehouden;

Overwegende dat, op de terechtzitting van 15 januari 2002, de gemeente Ukkel en Joseph COCHEZ, de begunstigde van de tweede bestreden handeling, elk een verzoekschrift hebben ingediend waarbij zij vragen om als tussenkomende partij in het geding te mogen optreden; dat er grond bestaat om die verzoeken in te willigen;

A. De tweede bestreden handeling

Overwegende dat de tweede verwerende partij een exceptie opwerpt waarin zij de ontvankelijkheid ratione temporis betwist van het beroep dat tegen de tweede bestreden handeling is gericht; dat zij erop wijst dat derden bij de regering geen beroep kunnen instellen tegen de bestreden beslissing en aanvoert dat de beslissing, als bestuurshandeling die nadeel kan berokkenen, door derden voor de Raad van State kan worden bestreden binnen een termijn van zestig dagen vanaf de dag waarop ze van de bestreden beslissing kennis hebben gekregen; dat, volgens haar,

de omstandigheid dat de gemeente Ukkel, op grond van specifieke motieven, tegen diezelfde beslissing een beroep heeft ingesteld dat schorsende werking heeft, niet betekende dat de verzoekers niet in rechte hoefden op te treden voor de Raad van State; dat zij stelt dat de schorsing die het gevolg was van de toepassing van de voormelde ordonnantie alleen de uitvoerbaarheid ophief van de vergunning die het Stedenbouwkundig College had verleend, zolang de regering, waarbij het door de gemeente ingestelde beroep aanhangig was, haar standpunt nog niet had bepaald, maar dat die schorsing de toepassing van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet verhinderde, inzonderheid op het stuk van de regels voor het instellen van een beroep tot nietigverklaring; dat de tweede verwerende partij aanvoert dat de verzoekers met geen woord reppen over de datum waarop zij van de bestreden beslissing kennis hebben gekregen;

Overwegende dat het administratief beroep dat door het college van burgemeester en schepenen bij de regering is ingesteld tegen de beslissing waarbij het Stedenbouwkundig College de vergunning afgeeft, krachtens artikel 133, tweede lid, van de ordonnantie van 29 augustus 1991 houdende organisatie van de planning en de stedenbouw een schorsende werking heeft; dat de stedenbouwkundige vergunning die door het college van burgemeester en schepenen is afgegeven niet eerder definitief en uitvoerbaar wordt dan de dag waarop de regering dat beroep verwerpt; dat, voor derden, die niet de administratieve procedure tot afgifte van vergunningen, noch administratieve beroepen kunnen instellen, de termijn waarbinnen zij bij de Raad van State een beroep kunnen instellen tot nietigverklaring van de stedenbouwkundige vergunning die het Stedenbouwkundig College heeft afgegeven, pas ingaat vanaf de dag waarop ze kennis krijgen van de beslissing van de regering tot verwerping van het beroep van het college van burgemeester en schepenen;

Overwegende dat de partij die beweert dat verzoeker het beroep heeft ingesteld toen hij al meer dan zestig dagen tevoren kennis had gekregen van de bestreden beslissing of van de omstandigheid dat de bestreden beslissing uitvoerbaar was, zulks ook zelf moet bewijzen; dat de tweede verwerende partij alleen beweert dat "de verzoekers met geen woord reppen over de datum waarop zij van de beslissing van het Stedenbouwkundig College kennis hebben gekregen", niet eens stelt dat het beroep pas zou zijn ingesteld na het verstrijken van zestig dagen vanaf de dag waarop de betrokkenen kennis hebben gekregen van de verwerping van het beroep dat het college van burgemeester en schepenen had ingesteld en zulks a fortiori in het geheel niet bewijst, zodat zij de bewijslast omkeert; dat de exceptie van niet-ontvankelijkheid kennelijk volkomen ongegrond is;

Overwegende dat de verzoekers het tweede onderdeel van het eerste middel van het verzoekschrift ontleen aan schending van de substantiële en op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereisten en aan schending van artikel 129 van de ordonnantie van 29 augustus 1991, doordat in de tweede bestreden handeling het door Joseph COCHEZ ingestelde beroep ontvankelijk wordt verklaard, terwijl het beroep niet aan het Stedenbouwkundig College is gericht binnen de termijn van dertig dagen te rekenen vanaf de kennisgeving van de beslissing van de gemeente Ukkel;

Overwegende dat de gemeente Ukkel, de eerste tussenkomende partij, verklaart het middel van de verzoekers te steunen;

Overwegende dat Joseph COCHEZ, de tweede tussenkomende partij, betoogt dat de verjaringstermijn niet is ingegaan, aangezien de beslissing niet alle inlichtingen bevatte die vereist zijn krachtens artikel 3, 4°, van de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten; dat hij stelt dat de tekst van artikel 129 van de ordonnantie weliswaar als bijlage bij de kennisgeving was gevoegd, maar dat krachtens die bepaling inzonderheid niet het adres wordt aangegeven waarnaar het beroep moet worden gestuurd; dat hij preciseert dat "gelet op de hiervoren uiteengezette gegevens en op het feit dat (hij) als enig adres dat van de dienst Stedenbouw van de gemeente Ukkel had, (hij) er uiteraard van uit is gegaan dat het Stedenbouwkundig College in de lokalen van de gemeente Ukkel gevestigd was"; dat hij daarop laat volgen dat het beroep binnen de voorgeschreven termijn is ingesteld, aangezien van de weigeringsbeslissing kennis is gegeven op 2 juli 2000, terwijl het beroep op 28 juni 2000 was ingesteld en de termijn op 5 juli verstreek; dat hij de gemeente Ukkel verwijt dat ze hem pas op 11 juli 2000, dat is na het verstrijken van de beroepstermijn, van de vergissing omtrent het adres op de hoogte heeft gebracht; dat Joseph COCHEZ bij wijze van pleidooi stelt dat hij beroepshalve niet in de onroerendgoedsector actief is, dat hij tot dan toe alleen contacten met de gemeente had gehad en dat alleen wie met zulke geschillen vertrouwd is het adres van het Stedenbouwkundig College kan vinden;

Overwegende dat artikel 129, eerste lid, van de ordonnantie van 29 augustus 1991 als volgt luidt:

" De aanvrager kan binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen of van de weigeringsbeslissing van de gemachtigde ambtenaar bedoeld in artikel 128, tegen die beslissing in beroep gaan bij het Stedenbouwkundig College."

dat in het onderhavige geval van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen d.d. 4 april 2000 aan de aanvrager van de vergunning kennis is gegeven bij een brief die op vrijdag 2 juni 2000 bij de post is aangeboden om aangetekend te worden verzonden; dat, aangezien er geen enkel gegeven met een tegenovergestelde strekking voorhanden is, er van uit behoort te worden gegaan dat de brief aan de geadresseerde is overhandigd op maandag 5 juni 2000, zoals normaal kan worden verwacht; dat de ter kennis gebrachte beslissing een bijlage bevat waarin, onder de titel "beroep bij het Stedenbouwkundig College", dat het opschrift is van Titel III, Hoofdstuk III, afdeling 7 van de ordonnantie, de tekst van de artikelen 129 tot 132 van de ordonnantie van 29 augustus 1991 wordt weergegeven; dat de betrokkene dus klaarblijkelijk in het bezit is gesteld van deze kennisgeving en op de hoogte is gebracht van de beroepsinstantie en van de termijn voor het instellen van een beroep;

Overwegende dat artikel 3 van de wet van 12 november 1997 betreffende de openbaarheid van bestuur in de provincies en gemeenten als volgt luidt:

" Met het oog op een duidelijke en objectieve voorlichting van het publiek over het optreden van de provinciale en gemeentelijke administratieve overheden:

(...)

4° vermeldt elk document waarmee een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking uitgaande van een provinciale of gemeentelijke administratieve overheid ter kennis wordt gebracht van een bestuurde, de eventuele beroepsmogelijkheden, de instanties bij wie het beroep moet worden ingesteld en de geldende vormen en termijnen; bij ontstentenis neemt de verjaringstermijn voor het indienen van het beroep geen aanvang.";

dat de tweede tussenkomende partij door de kopie van de tekst van artikel 129 van de ordonnantie die aan haar was afgegeven, kon weten dat zij haar administratief beroep bij het Stedenbouwkundig College diende in te stellen binnen een termijn van dertig dagen vanaf de ontvangst van de beslissing; dat krachtens artikel 3, 4°, van de wet van 12 november 1997 niet vereist is dat in de kennisgeving ook het adres van de beroepsinstantie wordt vermeld;

Overwegende dat door de kennisgeving de beroepstermijn wel degelijk is ingegaan op maandag 5 juni 2000; dat die termijn op 5 juli 2000 verstreek;

Overwegende dat in de aanhef van de tweede bestreden handeling verwezen wordt naar "het beroep van de heer Joseph COCHEZ, ingesteld op 28 juni 2000"; dat de brief van 28 juni 2000 niet aan het Stedenbouwkundig College is gericht, maar aan de gemeente Ukkel, dienst Stedenbouw; dat de schrijver van deze

brief nergens het Stedenbouwkundig College vermeldt, maar integendeel de gemeente verzoekt "haar beslissing te herzien" op basis van nieuwe gegevens die hij wenst aan te voeren; dat uit de tekst zelf van de brief nochtans blijkt dat de afzender ervan op de hoogte was van artikel 129 van de ordonnantie, een artikel dat hij citeert; dat het derde lid van deze bepaling als volgt luidt: "Binnen vijf dagen na ontvangst zendt het Stedenbouwkundig College een afschrift van de beroepsakte aan de gemeente en aan de gemachtigde ambtenaar", wat er geen twijfel over laat bestaan dat het Stedenbouwkundig College niet mag worden verward met de gemeente of de dienst Stedenbouw van de gemeente; dat de afzender van de brief dan ook diende te weten dat een echt beroep tot herziening moest worden ingesteld bij een andere overheid dan die welke de beslissing genomen had, namelijk bij het Stedenbouwkundig College; dat de brief van 28 juni 2000 dan ook niet kon worden beschouwd als een administratief beroep dat voor de bevoegde beroepsinstantie, te weten het Stedenbouwkundig College, was ingesteld; dat het aan de aanvrager van de vergunning stond inlichtingen in te winnen over het adres van het Stedenbouwkundig College, wat gemakkelijk te doen was, inzonderheid via de architecte, die de plannen had opgemaakt, of door een vraag om inlichtingen, gericht aan de gemeente; dat de tussenkomen partij, die nochtans een vastgoedproject van een zekere omvang verdedigde, in dit opzicht nalatig is geweest;

Overwegende dat de aangetekende brief die de aanvrager van de vergunning op 13 juli 2000 aan het Stedenbouwkundig College heeft gericht, verzonden is na afloop van de termijn van dertig dagen, zodat, ingeval die brief zou moeten worden beschouwd als het stuk waarmee het beroep bepaald in artikel 129 van de ordonnantie wordt ingesteld, dat beroep te laat komt; dat ten slotte niets grond oplevert om in het onderhavige geval te stellen dat het antwoord van de gemeente van 11 juli 2000 pas na verloop van een op zich abnormaal lange termijn zou zijn verstuurd, noch om de gemeente kwade bedoelingen toe te schrijven door te insinueren dat het haar bedoeling was ervoor te zorgen "dat haar weigeringsbeslissing door verval niet meer op de helling kon worden gezet"; dat het tweede onderdeel van het eerste middel kennelijk gegrond is; dat er bijgevolg geen grond meer is om het eerste onderdeel van dat middel te onderzoeken;

B. De eerste bestreden handeling

Overwegende dat de verzoekers uit de kritiek die in het eerste middel tegen de tweede bestreden handeling wordt gericht, afleiden dat de regering de beslissing van het Stedenbouwkundig College teniet diende te doen en dat ze behoorde vast te stellen dat het Stedenbouwkundig College de vergunning niet op

geldige wijze heeft kunnen afgeven, zodat ook de beslissing van de regering vernietigd dient te worden;

Overwegende dat de eerste verwerende partij de onregelmatigheid van het bij het Stedenbouwkundig College ingestelde beroep alleen had kunnen vaststellen als bij haarzelf op ontvankelijke wijze een beroep aanhangig was gemaakt door het college van burgemeester en schepenen of door de gemachtigde ambtenaar; dat de verzoekers, trouwens net zoals de eerste tussenkomende partij, evenwel niet betwisten dat, zoals in de eerste bestreden handeling is geoordeeld, het beroep van de gemeente niet-ontvankelijk was omdat het een schending inhield van artikel 133 van de ordonnantie, volgens welke bepaling van het beroep kennis moet worden gegeven aan de aanvrager van de vergunning, wat een substantieel vormvereiste is;

Overwegende dat het eerste middel kennelijk ongegrond is voorzover het tegen de eerste bestreden handeling gericht is; dat geen enkel ander middel specifiek tegen die handeling is gericht; dat het beroep bijgevolg kennelijk ongegrond is voorzover het gericht is tegen de beslissing van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 19 juli 2001,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst, ingediend door de gemeente Ukkel en Joseph COCHEZ, worden ingewilligd.

Artikel 2.

De beslissing van 6 maart 2001 waarbij het Stedenbouwkundig College van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, na beroep, aan Joseph COCHEZ een stedenbouwkundige vergunning afgeeft voor het slopen van een woning en het bouwen van een flatgebouw te Ukkel, Beeckmanstraat 28, wordt vernietigd.

Artikel 3.

Het beroep tot nietigverklaring van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 19 juli 2001 wordt verworpen.

Artikel 4.

Er is geen grond meer om over de vordering tot schorsing uitspraak te doen.

Artikel 5.

De kosten, bepaald op 1.115,55 euro, komen ten laste van de eerste verwerende partij ten belope van 867,65 euro en ten laste van de tussenkomende partijen ten belope van elk 123,95 euro.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer, op eenentwintig januari tweeduizend twee door:

Mevr.	GUFFENS,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
de Hr.	SCOHY,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

G. SCOHY.

S. GUFFENS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.